

[Alvilda Larsen.]

noget, men een Ting ved jeg i hvert Fald, at der i de sidste Dage, i den sidste Uge bogstavelig talt ikke har været Kød i Butikkerne.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg forstaaer ikke helt og fuldt det ærede Medlems Svar, for jeg henviste jo ikke udelukkende til Kød-nævnet, men navnlig til dets Husmoderrepræsentanter, og jeg vil antage, at ogsaa det ærede Medlem mener, at Husmødrenes Syn paa Sagen i meget høj Grad skal høres.

Hvad angaar Restaurationsforbruget, er jeg helt enig med det ærede Medlem, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Mængde Kød, Flæsk og Paalæg, som konsumeres paa Restaurationer og Marketerier — vi maa ogsaa tænke paa, at Marketerierne ude paa Arbejdspladserne spiller en Rolle —, udgør for Flæskets Vedkommende kun 3 pCt., for Paalæggets 7 pCt. og for Kødets 5 pCt. Det er smaa Procenter, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at man absolut skal tage Hensyn til det ved en ny Ordnings Gennemførelse.

Hvad Bladet „Land og Folk“ skriver er vel i og for sig ikke noget, som man skal optage Rigsdagens Tid med, men jeg kan dog anføre, at „Land og Folk“ har begaaet den Genistreg at anføre Tallene specielt for Mandagstilførslen, hvad enhver, der har Sagkundskab paa dette Omraade, ved er ganske misvisende. Mandagen er altid den uheldigste Dag. Enhver, der beskæftiger sig med disse Ting og har nogen Sagkundskab, ved, at det, man skal se paa, er Ugens samlede Tilførsler, og her kan jeg anføre, at der til Kødbyen her i København i Ugen fra den 2. til den 7. i denne Maaned, for at tage den, er tilført 456 t Kød. For at opfylde den Ration, vi i Øjeblikket giver, nemlig 75 pCt. af Grundrationen, behøves der kun 375 t Kød. Disse Tal tror jeg ikke det ærede Medlem er i Stand til at modbevise. (*Alvilda Larsen:* Men der har ikke været Kød i Butikkerne!).

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Erna Sørensen har stillet et Spørgsmaal til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder:

Er der ikke Mulighed for, at de, som ikke foretager Hjemmeslagtning, kan faa et Margarinemærke ombyttet til et Mærke, der giver Tilladelse til Køb af det samme Kvantum Svinefedt?

Erna Sørensen: Det er en kendt Sag, at der er en vis Skævhed mellem Forsyningsmulighederne for en Landbo- og en Byhusholdning, og det mærker vi Byhusmødre bl. a. ved, at vi er afskaaret fra i vor Husholdning at kunne anvende Svinefedt. De forholdsvis smaa Tildelinger af Svinefedt gør det ikke muligt at skaffe nævneværdigt Flæsk eller Spæk frem til Afsmeltning, og derfor er vi herinde henvist til udelukkende at anvende Margarine baade til at smøre paa Brødet og til at stege i. I Aar og Dag har det været saadan, at Svinefedt har været unddraget os — altsaa de Husholdninger, der ikke har Hjemmeslagtning —, idet alt Fedtet bliver eksporteret eller anvendt paa anden Maade. Jeg tror — eller rettere sagt, jeg ved —, at Husmødrene her i Byen i høj Grad vilde sætte Pris paa, om vi kunde beholde vort Svinefedt herhjemme og inddrage det i Rationeringen sammen med Margarine. Svinefedt ikke alene smager godt, men det er ogsaa drøjere og derfor bedre til Stegebrug end Margarine. Ikke mindst efter at den skærpede Smørrationering er indført — vi ved jo, at Smørret daarligt rækker længere end til Søndagskrydderen — vilde Byhusmødrene derfor føle det som en Haandsrækning i deres daglige Besværligheder, om den højtærede Handelsminister kunde gaa med til den ønskede Ordning.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Fedt paa Brødet smager bedre end Margarine. Nu er det jo ikke helt rigtigt, at Fedtstofrationen er blevet reduceret; Smørrationeringen er blevet mindre og Margarinerationeringen større, men den samlede Fedtstofration er ikke formindsket. Jeg er imidlertid ogsaa enig i, at det vilde betyde en tiltrængt Variation i Kosten at faa Fedt ud til Forbrugerne, og Fedt har jo desuden den særlig gode Egenskab, at det kan spises paa Brødet uden Paalæg. Dette gør, at jeg helt forstaaer Husmødrenes Ønske og store Interesse i at faa Fedt med ind i Rationeringen. Specielt for den brede Befolknings Vedkommende, Arbejderbefolkningen i Byerne og ogsaa den mindrebemidlede Del af Befolkningen paa Landet, indgaar Fedt jo normalt i den daglige Kost, og det vilde derfor være ønskeligt, om man kunde faa mere Fedt.

Som jeg tidligere har oplyst, ligger det imidlertid saadan, at vi for 1948 skønner at faa en Produktion af Fedt paa ca. 6 000 t, og herover er der i alt væsentligt disponeret. Til Polen har vi kontraktligt forpligtet os til at levere 1 300 t, til Rusland 1 700 t og til Tjekkosllovakiet 800 t. Endvidere er der